

מסכת מועד קטן דף ז.

משנה דף ו:

ומשדה הלבן	משדה האילן	צדין את האישות ואת העכברים במועד ובשביעית
כדרכו	כדרכו	ת"ק
שלא כדרכו (לא מפסיד כולי האי)	כדרכו (הפסד מרובה)	חכמים

- **גמרא דף ז.** - גירסת הגמ' **רבי יהודה** (ולא חכמים) אומר, משדה האילן כדרכו, ומשדה הלבן שלא כדרכו.
- **תנו רבנן**, כיצד כדרכו, חופר גומא, ותולה בה מצודה.
- כיצד **שלא כדרכו**, נועץ שפוד במקום שהם מצויין, ומכה בקורדוס, ומרדה האדמה מתחתיה, וממעך אותן.
- **תניא** כשאמרו **משדה לבן שלא כדרכו**, דוקא **סמוך לעיר**, אבל **סמוך לשדה אילן**, צדין אפילו **כדרכו**, שמא יצאו משדה הלבן, ויחריבו את האילנות.

משנה דף ו:

בשביעית	במועד	
✓	✓	מתקנין את הפרצה (אם נפלה מקצתה)
✓	✗	בונה מתחילה

גמרא דף ז.

- **כיצד מקרינן את הפרצה?** **רב יוסף** - הוצא ודפנא.
- **מתניתא** - צר בצרור ואינו טח בטיט.
- **רב חסדא** - זה **שאסור לבנות מתחילה** במועד, זה דוקא **בכותל הגינה**, דליכא פסידה יתירה אי עיילי בה אינשי, אבל **כותל החצר**, דאיכא פסידה יתירה אי עיילי בה גנבי וגנבי ממוניה, **בונה כדרכו**.
- **לימא מסייע ליה**, כותל הגוחה לרה"ר, סותר ובונה כדרכו מפני הסכנה, וא"כ ראינן שבונה כדרכו כותל החצר.
- **אינה ראייה**, התם משום הסכנה שלא תפול על הולכי ברה"ר מותרת, אבל בלי סכנה, י"ל דאסור לבנות כותל החצר.
- **איכא דאמרי** שמתחילה הקשה הגמ' על רב חסדא:
 - **ת"ש** כותל הגוחה לרה"ר וכו', ודוקא מותרת משום סכנה, הא לאו הכי, אסורה אפילו בחצר?
 - **אמר לך רב חסדא**, דוקא התם שסותר ובונה, אסורה בלא סכנה, אבל הכא שאינו אלא בונה, מותרת.
- **רב אשי** - **מתניתין נמי מדויק כרב חסדא** דתני בונה כדרכו, ופשוט שיכול לבנות בחצר שאין זו עבודת קרקע, ואלא מאי **שמיירי בגינה**, ויש בו חידוש שאע"פ שמחזי כשמירת הפירות, מותרת לבנות בשביעית (וישאר דלתותיו פתוחות), משא"כ במועד שאסורה. וכיון שמיירי בגינה, יש לדייק שדוקא בגינה אסורה במועד ומותר בשביעית, אבל בחצר מותרת בין במועד ובין בשביעית **כרב חסדא**.

מסכת מועד קטן דף ז

להחמיר	להקל	רואין את הנגעים בחוה"מ
✗	✓	(משנה/ברייתא) רבי מאיר
✗	✗	(משנה) חכמים (ברייתא) רבי יוסי
✓ (צוותא דאשתו עדיף ליה)	✓	(ברייתא) רבי - מוסגר (רואין כרבי מאיר)
✗ (צוותא דאשתו עדיף ליה)	✗	(ברייתא) רבי - מוחלט (אין רואין כר' יוסי)

רבא

בטהור (לא פליגי)	בסוף הסגר ראשון (לא פליגי)	בסוף הסגר שני - (מחלוקת)
בין לר"מ ובין לר"י אסור לראות את הנגע, כיון שלא יבא לידי תועלת.	בין לר"מ ובין לר"י מותר לראות את הנגע, שאם מטהר ליה, משמח ליה, ואי לא מטהר ליה, לא מטמא ליה יותר מדמעיקרא, אלא מסגר ליה פעם שניה.	ר"מ - רואין, שבכהן תליא מילתא, ויכול לטהר אם הוא טהור, ואם הוא טמא, יכול לשתוק ולא הוא טמא. ר"י - אין רואין, שלטהרו או לטמאו כתיב, וכיון שרואה, צריך לפסוק טמא או טהור.

תנאי אליבא דרבי	בסוף הסגר שני	מוחלט
נראין דברי רבי מאיר במוסגר (רואין) ורבי יוסי במוחלט (אין רואין)	✓ צוותא דאשתו עדיף ליה דאי מטהרו, משמחו ליה, ואפילו מטמא ליה ומשתלח חוץ לג' מחנות, אפ"ה לית ליה צערא, דהא אית ליה צוותא דאשתו,	✗ שאפילו מטהר ליה, ואית ליה צוותא דעלמא, כל ימי ספירו אסור באשתו.
נראין דברי ר"י במוסגר, (אין רואין) ורבי מאיר במוחלט (רואין)	✗ אין רואין אותו, שדלמא מטמא ליה חוץ לג' מחנות, ולית ליה צוותא דעלמא ומצער ליה.	✓ צוותא דעלמא עדיף ליה, ולכן רואין אותו, דאי מטמאו, לא מטמאו יותר מדמעיקרא, ואי מטהרו, משמחו, דאית ליה צוותא דעלמא, ואע"ג דאסור באשתו בימי ספירו, צוותא דעלמא עדיף ליה.

מסכת מועד קטן דף ז:

בשעת ספירו לאחר ימי חלוטו אסור בתשמיש המטה, שנאמר בימי ספירו "וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים", ואהלו זו אשתו, שנאמר "שובו לכם לאהליכם".		תניא,
משום....	בתשמיש המטה....	מוחלט...
ימי ספירו ולא ימי חלוטו.	מותר	ר' יהודה
ק"ו מימי ספירו	אסור	ר' יוסי בר' יהודה
מוחלט מותר בתשמיש המטה שיותם לא היה לו לעוזיהו (מצורע) אלא בימי חילוטו, ולא יליף ק"ו מימי ספורו, דמאי דגלי גלי, ומאי דלא גלי, לא גלי.	מותר	ר' חייא לפני רבי, ורבי הסכים לו

• **בין לר"מ ובין לר' יוסי,** בכהן תליא מילתא, שלר"מ הכהן יכול לשתוק ולא לטמא אותו, ולר' יוסי דאין רואין כלל סבר אי לא בעי, לא חזי ליה.

• **דתניא - ר' יהודה - "וביום הראות בו"** - יש יום שאתה רואה בו, ויש יום שאי אתה רואה בו, מכאן אמרו חתן שנולד בו נגע, נותנין לו ז' ימי המשתה, לו ולביתו ולכסותו, וכן ברגל, נותנין לו שבעת ימי הרגל.

רבי - אינו צריך, הרי הוא אומר "וצוה הכהן ופנו את הבית", אם ממתניין לו לדבר הרשות, כל שכן לדבר מצוה.

• **מאי בינייהו?** **אביי** משמעות דורשין איכא בינייהו
רבא דבר הרשות איכא בינייהו, **לר' יהודה** דוקא לדבר מצוה ממתניין לו,
ולרבי לדבר רשות נמי ממתניין לו, דיליף טומאה דגופיה מטומאה דביתו.